

Winter cup I a II - světové poháry F1E na Větrníku

Na víkend 10.a 11.3.2018 byly naplánovány první 2 soutěže letošního světového poháru kat.F1E na evropském kontinentě. Tradičně tento úvod magnetářské sezóny zajišťuje český modelářský svaz, který pro tento rok opětovně světil organizaci soutěží Modelářskému klubu Aeroklubu Hranice.

Jelikož předpověď počasí na tento termín byla dosti hrozivá, rozhodl jsem se s týdenním předstihem prozkoumat naše tradiční letové terény v lokalitě Větrníky u Vyškova. Po příjezdu pod kopec mne ale začaly brát mrákoty, protože nebyla šance bez pomoci vrtulníku, se na kopec dostat. Z jižní strany byla cesta rozbahněná tak, že jsem po 20-ti metrech jízdy s autem zapadl a byl jsem rád, že se mně povedlo na zpátečku vyškrábat zpět na pevnou vozovku. Podběhy kol byly plné tak, že se kola ani nechtěla protáčet a na střeše byl minimálně kýbl bláta. Západní příjezdová cesta od vodárny na hřeben Větrníku byla zase pro změnu zasypána sněhem až po kolena. Ten také ještě ležel v 5cm výšce na všech okolních polích. S tímto zjištěním jsem odjel domů a celý týden chlácholil modelářského boha, ať je k nám alespoň trochu schovívavý. Pro klid svědomí jsem ještě ve čtvrtek poprosil Frantu Doupovce, ať příjezdové cesty ještě jednou prozkoumá. Jelikož k výraznému zlepšení nedošlo, nezbylo než vše nechat osudu.

„Modlení se“ patrně zabralo, protože konečná předpověď počasí na sobotu 10.3. byla celkově příznivá, polojasno, jižní vítr do 5 m/s. Při odjezdu z Hranic ale ještě dosti přšelo, tak jistě pochybnosti, jak to vše dopadne, stále panovaly. Od Olomouce se ale začalo vyjasňovat a ve Vyškově, kde jsme na benzince měli registraci, již svítlo sluníčko. Potěšitelné bylo, že i v takových nejistých podmínkách dorazili soutěžící z Anglie, Francie, Itálie, Rakouska, Rumunska, Slovenska, Polska a domácí. I když početně nebyla účast nejvyšší, z hlediska kvality přijeli asi ti nejlepší „magnetáři“ z jednotlivých zemí. Ve startovní listině bylo nakonec prezentováno 6 mistrů světa nebo Evropy.

Na zahajovacím brífingu bylo oznámeno, že se auty ze žádné strany na kopec nedostaneme a tak budeme muset na startoviště po „svých“. Kupodivu žádné protesty nenastaly - zatím. Brada ale mnohým spadla, když jsme dojeli do Lysovic k rybníku a uviděli, kam se mají s bednami a bágly vyškrábat. Za ty nevěřící pohledy by se nemusela stydět ani Ledecká na olympiádě při dojezdu super-obráku. Čekal nás totiž 1,5 km výšlap s celou bagáží po totálně rozbahněné polní cestě přes hřeben na jižní svahy Větrníku. Nutno konstatovat, že tuto cestu, která připomínala ústup Napoleona od Moskvy, všichni ve zdraví přežili a tak předseda jury MUDr. Josef Hacar nemusel nikoho oživovat ani křísit. Jen nejstarší účastník pochodu Fritz Mang z Rakouska následně létání vzdal a jal se jen koučovat manželku Edith.

Čtyři startoviště byla vytyčena na travnaté „bouli“ uvnitř větrnické „podkovy“ nad velmi přehledným letovým prostorem. První hodinové letové kolo bylo otevřené v 11 hod s maximem 4 min. Toto bylo vzhledem k téměř ideálním podmínkám pro více jak 50% soutěžících snadno dosažitelné. Ti méně šťastní, mezi které jsem samozřejmě patřil i já, končili předčasně na protilehlých svazích na vyšších či nižších keřích nebo stromech. V podobném duchu probíhalo i druhé a třetí kolo. Jelikož po něm bylo ještě 9 soutěžících „na plno“, bylo pro 4. kolo zvýšeno maximum na 5 min. To se ukázalo jako rozřazující, protože po tomto kole zůstali s plným počtem % jen F. Kanczok z Polska a J.-L. Drapeau z Francie. V 5. kole zůstalo maximum opět na 5-ti minutách. Na rozdíl od F. Kanczoka se toto Francouzi podařilo nalétnout a tím zaslouženě zvítězit. Na druhém místě skončil úřadující mistr světa Ivan Tréger ze Slovenska před 3. Edith Mang z Rakouska. „Bednu“ juniorů kompletně obsadili Rumuni v pořadí: 1. Buliga, 2. Birjovanu, 3. Dinu. Po ukončení soutěže se mnozí ještě vydali sundávat modely ze stromů (např. Jarda Orel sundával 3 éra) a pak opět trekovou cestou k autům.

Na neděli byl předpovídán JV vítr a tak jsme auty dojeli až k vodárně nad Dražovice a na startoviště došli téměř po rovině do vzdálenosti cca 500 m. Jen Jarda Orel se odvážil projet rozbahněnou cestu autokrosovým stylem. Jak vypadalo auto si dovede každý představit. Startoviště časoměřičů a technické zázemí bylo umístěno na suchý, travnatý, prosluněný břeh na okraji borového lesíka a startovní čára pak na přilehlém přehledném poli. Hned od rána foukal svěží větřík 4 - 5 m/s téměř kolmo na svah, takže již průba-lety naznačovaly, že půjde o učebnicové svahové polétání. A předpoklady se naplnily. Abychom po sobotním „záhulu“ nezačali příliš z hurta, bylo stanoveno maximum pro 1. kolo na 3 min. A dopadlo to podle očekávání. Až na jednoho rumunského juniora a W. Moje z Polska všichni letěli maxe. Pro 2. a 3. kolo bylo přitvrzeno a maximum zvýšeno na 4 min. Ani to však nevedlo k výraznému protřídění startovního pole. Maxe opět letěla převážná část soutěžících. Pohledem na usazené modely ve výšce 150-200m nad svahem volňáskářské srdíčko jen plesalo. Zkrátka óda na svahové létání v prosluněném počasí a ideálním reliéfu krajiny. Pro 4. kolo bylo maximum zvýšené na 5 min i když vítr stoupnul na cca 6-8 m/s. Nárazy byly občas až 12 m/s, tak jsem čekal, že už někdo začne remcat, že fouká moc. Kupodivu ale byli všichni v pohodě a nikdo se neozval. Po 4. kola zůstalo ještě 5 plných, tak se čekalo, co provede 5. kolo, kdy vítr ještě trochu přitvrdil. První z plných vypadl Jarda Orel, když za 70 s zacouval do přilehlého lesíku. Stejný osud potkal i M. Tomazzoniho z Itálie, který pro změnu za 159s odcouval za hranu kopce. Tradiční „fintu“, jak nepostoupit do rozlétávání ukázal opět Jirka Blažek, do té doby také plný. Z obrovské výšky se „ukopnul“ na časovač, přičemž mu do maxe chybělo 21.s. Do závěrečného fly-off nakonec postoupili Jean-Luc Drapeau a Vojtěch Zima. V rozletu na 7 min byl model V. Zimy seřízen příliš kolmo na vítr a tak za 170 s zacouval za kopec, přičemž francouzův model ukázkově traverzoval po svahu k opětovnému vítězství svého majitele. Celkové pořadí tedy bylo: 1. Jean-Luc Drapeau, 2. Vojtěch Zima a 3. Jiří Blažek V juniorech byli opět vítězové z Rumunska v pořadí: 1. Vasilescu, 2. Dinu a 3. Birjovanu. Vyhlášení výsledků bylo provedeno přímo na kopci. Ceny a poháry sponzorovalo Město Hranice a Sigma pumpy Hranice s.r.o, za což jim patří obrovský dík.

Závěrem nutno poděkovat pořadatelům a soutěžícím za naprosto korektní a pohodový průběh soutěže k němuž nemalou měrou přispělo krásné počasí a ideální letový prostor.

Zpracoval: Vojtěch Zima, 15.3.2018